

קרבנו לעבודתך

ביטאון שבועי בהלכה ובאגדה

יו"ל ע"י מוסדות "קרבנו לעבודתך" ארגון עולמי להפצת יהדות בראשות מורנו הרה"ג רפאל זר שליט"א

גליון 405

השותפות שלך

בבניית בניין הישיבה לנצח נצחים... לשותפות חייגו: 03-9091313

20.000 עלוני שבת

מופצים ברחבי הארץ

הצטרף אלינו והעלוני יגיעו עד אליך! 03-9091313

פרשת משפטים

משפטי ה' אמת

מורנו הרה"ג רפאל זר שליט"א

זמני השבת

ר"ת	מוצ"ש	הדה"נ
18:38	18:03	17:02
18:41	18:01	16:48
18:39	18:02	16:52
18:42	18:04	17:06

הלכה למעשה

דיני מים אחרונים

שאל את הרב

מחשבות זרות

ביתנו החדש

כבוד ההדי

מחכימים ברמה

לעבור בין שתי נשים

פינה חדשה הטור האישי

זוכה אני להינשא בשעה טובה ומוצלחת ורצייתי להודות לכבוד הרב על כל השנים בהן נהניתי מהשיחות הנפלאות ומהדיסקים שמעתי קרוב ל-100 דיסקים של כבוד הרב והם שינו לי את החיים לחיים של תורה, ושמחה ואמונה ומציאות של השם יתברך ובזכות הרב עומד אני להקים בסיעתא דשמיא בית של תורה. תודה מעומק הלב ממני תלמידך עזר.

לשליחת טור אישי שלחו מייל karvenu1@gmail.com

איזה אדם מסכן שגזלו ממנו את חרותו, ויכול אדוני להתעלל בו ולייסר אותו ככל העולה על רוחו, לא.... בשום פנים ואופן התורה לא מרשה להתנהג בצורה שסו, אדרבה ואדרבה, מצווה אותנו התורה, להתנהג עימו בחמלה חסד ורחמים. עד כדי כך התחשבה התורה בעבד שכך אמרו חז"ל על הפסוק "כי טוב לו עימר" מהו כי טוב לו עימר? אמרו חז"ל עימר במאכל, עימר במשתה. היינו אם יושב האדון לאכול, חייב לתת לעבד מאותה מנה יפה שהוא אוכל, לא יכול האדון לאכול בשר שמן, ולתת לעבדו איזה מרק עם חתיכת עוף. לא ישתה האדון יין משובת, וייתן לעבדו יין פשוט. אלא זהה לחלוטין לאדונו. ויותר מזה אמרו בירושלמי, כל הקונה עבד עברי כקונה אדון לעצמו, ולמה? במה הוא נעשה כקונה אדון לעצמו? אם יש לאדון בביתו רק כרית אחת, מי יישן על אותה כרית? העבד או האדון? מה השאלה וודאי האדון שהרי הוא בעל הבית? לא, אומרים חז"ל מה יעשה? אם ייקח האדון את הכרית לעצמו, הרי לא טוב לו עימר, לך טוב ולעבד לא טוב, אלא מה לא ייתן לא לעבד ולא לעצמו? הרי זו מידת סדום, אלא מה יעשה? ייתן את הכרית לעבד, הנה לך שהקונה עבד עברי, הרי זה כקונה אדון לעצמו, שהרי מי שיראה את העבד עם כרית, ואת האדון בלי כרית, וודאי יחשוב בליבו זה עם הכרית זהו האדון וזה בלי הכרית זהו העבד.

הנה לפנינו אחים ואחיות יקרים ויקרות, משפטי אמת המחנכים את הגנב לא לשוב על טעותו, לא סתם ענישה ללא משמעות, אלא ענישה שיש בה חינוך אמיתי לגנב, הרי יתבייש ויחשוב בליבו, למה מגיע לי כל היחס המתחשב הזה? הרי אני גנב שפל, יתבייש במעשהו ולא ישוב עוד לגנבו, "צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת" שבת שלום ומבורך.

"ברוך אלוהינו שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים, וחיי עולם נטע בתוכנו"

יאלה המשפטים אשר תשים לפניהם, כי תקנה עבד עברי, שש שנים יעבוד, ובשביעית יצא לחפשי חינם", אחים ואחיות יקרים, כשקוראים אנו פסוקים אלה בפרשת השבוע, צריכים אנו לשמוח ולרקוד ולומר ברוך אלוהינו שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים, וחיי עולם נטע בתוכנו, כשרואים אנו את החוקים והמשפטים שקבעם וחוקקם מי שאמר והיה העולם, משפטים ישרים "משפטי ה' אמת צדקו יחידיו" איזו אמת, איזה צדק, איזה ישר, איזו התחשבות בכל פרט ופרט מפרטי החיים, לעומת משפטי העמים עובדי כוכבים ומזלות, משפטים עקומים ומסולפים, רעים ונוראים, חוקים ומשפטים שמחוקקים אותם בני האדם לפי ראות עיניהם ולפי רצונם ונגיעותיהם של המחוקקים, בבחינת "ומשפטים בל ידעום". כמה התחשבה התורה אפילו בגנב, הבה ונראה, יש דין בפרשתנו "כי יגנוב איש שור או שה וטבחו או מכרו, חמשה בקר ישלם תחת השור, וארבע צאן תחת השה", אומר רש"י הקדוש זע"א אמר רבי יוחנן בן זכאי, חס המקום על כבודן של בריות, שור שהולך ברגליו, ולא התבזה בו הגנב לנושאו על כתפו, משלם חמש, שה שנושאו על כתפיו משלם ארבע הואיל והתבזה בו, אמר רבי מאיר, בוא וראה כמה גדולה כוחה של מלאכה, שור שבטלו ממלאכתו משלם חמש, שה שלא בטלו ממלאכתו משלם ארבע.

גם בתחילת הפרשה, "כי תקנה עבד עברי, שש שנים יעבוד, ובשביעית יצא לחפשי חינם", התורה מדברת כאן על עבד עברי, ומהו עבד עברי? או מוכר עצמו, דהיינו אדם שהיה דחוק לפרנסה ומכר עצמו לעבד. או מכרוהו בית דין, ומיהו זה שהוצרכו בית דין למוכרו? זהו אדם שגנב ותפסוהו ואין לו מה לשלם, מה עושים? מוכרים אותו לעבד, ובכסף שמוכרים אותו משלמים את הגנבה. הבה נשאל את עצמנו, מיד ששומעים אנו את המילה עבד, מה עולה מיד במוחנו, פנינו רבנו

מתוך הספר "ושב ורפא לוי" להזמנות ספרי הרב: 03-9091313

פנינו רבנו

העולם מלא במיליארדי בני אדם שלא יזכו לקיים מצוות. גם הגוים המקצועיים קשבע מצוות בני נח בלבד, לא תמיד זוכים לקיים אותן. ומתוך עם ישראל, רבים רחוקים מכל דבר שבקדשה ואינם זוכים כלל להתקרב ולדעת את ה'. והנה אנו נבחרנו מתוך כל המיליארדים הללו וקבלנו את הזכות הגדולה והנשגבה לקיים את מצוות ה'. ולכן עלינו לרקוד יום יום מעצם הזכות ולקיים את המצוות מתוך התלהבות ודבקות, קשאנו שמחים על האצרות היקרים שנבחרנו לשאת.

שלמה המלך אומר: "אם תבקשנה כסף וכמטמונים תחפשנה" (משלי ב' ד'). אילו היינו מבינים עד כמה עצום ורב שווה של המצוה, היינו מחפשים אחריה בכל לחוננו, קשאנו מוכנים להתאמץ ולסבל, בהם ובלק, בביראות או ביסורים על מנת לקיים אותה. אך לדאבונו הלב אנו מרגישים כי המצוה היא משא שעלנו לסחב, ומשום כך אנו מקימים אותה בלי תבונה כדי לצאת ידי חובה בלבד.

סיפור לשבת

בזכות הארת פנים

בעלי השמחה, הוא היה בטוח שמדובר בטעות, מהיכן הוא קשור לשמחה זו ועוד הופך למחותן ראשי? באותו יום אף התקבלה שיחת טלפון כשהמתקשר הזדהה כאביה של הכלה כשהוא חוזר שנית

על מה שנאמר בכיתוב שעל גבי ההזמנה, והוא הסביר: "הנסיעה שלנו לשוויץ שבמהלכה פגשנו אותך, היתה בנסיבות מאוד לא סימפטיות. הבת שלנו שישבה לצידנו ירדה מן הדרך וכל מאמצינו להחזירה למוטב עלו בתוהו, עד שבשלב מסוים היא גם ירדה מן הארץ, הגיעה לשוויץ והחליטה להינשא לגוי ר"ל. תאריך החתונה כבר נקבע, ואנו הגענו לשוויץ לנסות לשכנע אותה בפעם האחרונה שלא תעשה את הצעד הנורא הזה. לשם כך שכרנו חדר במלון השוויצרי ושהינו שם במשך כשבועיים יחד עימה, אך בשום אופן לא הצלחנו להניאה ממחשבתה האווילית. כל פרטי החתונה כבר הושלמו והתוכנית היתה שהיא תחזור עימנו ארצה כדי לקחת איתה את חפציה ותחזור לשוויץ כדי להינשא עם הגוי ההוא. במשך כל זמן שהותנו אף אחד לא התעניין בנו ובגורלנו, אתה היית הראשון שלא רק שוחחת איתנו אלא גם עשית עימנו חסד גדול, הענקת לנו משלך וחלקת עימנו ממזונך, כל זה השפיע מאוד על בתנו וכאשר נפרדנו ממך ועלינו למטוס היא דיברה בהתפעלות על רחוב הלב שגילית כלפינו, על השמחה הפנימית המקננת בך ועל הרצון האמיתי שמפעם בך לסייע לכל בן אנוש. היא דיברה ודיברה וניצני החרטה כבר ניכרו בה באופן בולט וכאשר נחתנו גמלה בה החלטה: "אם כך נראה יהודי חרדי, אני לא אתחתן עם גוי!" אני ואשתי לא האמנו למשמע אוזננו, לא האמנו שנושענו מהצרה הגדולה הזו. והיא הגדילה לעשות ובאותו מעמד נטלה את הפלאפון והודיעה לחתנה הגוי כי היא חוזרת בה מכל העניין וכל הקשר ביניהם מבוטל. בתנו פתחה בחייהם חדשים, היא החלה לשמור מצוות בקפדנות ולהתפלל ברגש וכעבור מספר חודשים זכתה להתארס לשמחת כל המשפחה עם בחור חרדי ממשפחה טובה, ומי המחותן הראשי בשמחה זו אם לא אתה?" סיים בהתרגשות גדולה. (מפי הגר"י זילברשטיין שליט"א)

איש חסד ידוע ומפורסם מבני ברק הגיע לשוויץ כדי לסייע למשפחה מארץ ישראל ששהתה שם לרגל ניתוח שנערך לאחד מילדיה. הוא הגיע לבית המלון בו היה אמור להתאכסן ולפתע פגש בלובי המלון זוג הורים חרדים ובתם שישבו שם. כדרכו מימים ימימה האיר להם פנים והתעניין אם חסר להם דבר מה, למרות שלא הכירם ולא ידע מי הם ומה מעשיהם במלון הנ"ל, ולאחר מכן עלה לחדרו. כשהחשיך היום פגש אותם שוב בלובי המלון אך הפעם הם ישבו בלובי כשמוזודותיהם וכל חבילותיהם לצידם. למרות שניכר היה כי הם עומדים לעזוב את המלון, לפליאתו הם המשיכו לשהות בלובי ולא עשו רושם שהם אכן מתכוננים לצאת. הם נמנמו על הספות והעסקו הבין כי הם מתכוננים לשהות בלובי כל הלילה, הוא ניגש אליהם במאור פנים מופנן ושאלם: "מדוע אתם שוהים בצורה כזו בלובי?", הם השיבו: "הטיסה שלנו לישראל היא רק לפנות בוקר, וכדי שלא נצטרך לשלם על לילה נוסף החלטנו לעזוב את החדר ולנמנם בלובי עד לזמן הטיסה". "איני מוכן כי תשהו כך בלובי כמה שעות!" אמר העסקן. הם הביטו בו בפליאה, "מה אתה לא מוכן? במה אנו קשורים אליך שהינך מביע דעה בנושא?" שאלוהו וביקשו הסבר לדבריו. "התכוונתי לומר שאני לא מוכן שאתם תהיו כאן בלובי בלי אוכל ואני אעלה לחדרי ואשב לאכול לבד..." הבהיר את כוונתו. הוא לא נתן להם הרבה זמן לחשוב, עלה לחדרו ותוך זמן קצר ירד כשבדידו מגש עם עוגיות ושתייה וכמה חפיסות שוקולד ומעדנים נוספים. הם נדהמו מיחסו המלבב והשביעו נפשם במטעמים ששם לפניהם. הוא ישב איתם ושוחח עימם, עוזדם וחיוקם בענייני אמונה מבלי לדעת אפילו לאיזו מטרה הגיעו לשוויץ, השיחה כבשה את ליבם והם ישבו מרותקים והאזינו בקשב רב לכל מילה שיצאה מפיו. בשלב מסוים הם החליפו ביניהם כתובות ומספרי טלפון ונפרדו. הוא עלה לחדרו והם יצאו לשדה התעופה וחזרו בטיסה לארץ. מספר חודשים נחה בתיבת הדואר שלו הזמנה לחתונה. הוא פתח את המעטפה וגילה להפתעתו כיתוב בראש ההזמנה ובו נאמר כי הוא ה... מחותן הראשי בחתונה. כיוון שלא הכיר את שמות המשפחות של

אל כבוד הרב שליט"א. שמענו את הרב בשיעור על כוונות בתפילה המסוגלות נגד מחשבות זרות. האם זה גם בדברים המותרים?

תשובה: יידי, שום מחשבה אינה מותרת בתפילה רק כוונת המילים שמוציא מפיו, ואעתיק לך לשונו הזהב של מורנו הרב חיים פלאג'י זצוק"ל זיע"א. בספרו הנפלא כף החיים [סימן י"א, ה] "כתב בספר אור הישר פרק יד, דהאדם שאינו מכוין בתפילה, משתתף עם רוח הטומאה, ויבא גם השטן בתוכו ואוי לו ואוי לנפשו, כמה רעה גורם לעצמו, וזהו בכל אדם, קל וחומר לשליח צבור, ודרשו דורשי רשומות כי שליח ציבור העובר לפני התיבה יכוין כי ראשי תיבות ת"י"בה הוא תפילה י"שרה ב'כונת ה'לב, וכתוב בספר חסד לאלפים סימן צ"ג, דאין לך צרה גדולה כמו זו כשאינו מכוין בתפילתו, והוא רבה רעה מכל רעות שבעולם, כאשר יעוין שם... וראיתי לרבינו יעקב בעל הטורים פרשת שמות, דכתב ד"ישעו בדברי שקר" הוא המתפלל שלא בכונת הלב, ועליו נאמר ישועו ואין מושיע, אבל המתפלל בכונת הלב, עליו נאמר אז תקרא וה' יענה, יעוין שם, ומורינו הרב בתי כנסיות, הביא דהמתפלל בכונת הלב ניצול מחיבוט הקבר, ובספרי הקטן חפץ חיים אספתי באזמרים כל דיני שליח ציבור, ממה שהשיגה ידי יד השם הטובה עלי".

שותפים בבניית בית מקדש מעט ומקרבים את בניית בית המקדש השלישי. כולנו לוקחים חלק בבניית בניין מוסדות "קרבונו לעבודתך" לנצח נצחים!

לשותפות חייגו:
03-9091313
מצווה לתרום
מכספי מעשר
למוסד אישור סעיף 46

העלון מוקדש: להצלחת - ספיר בת מרים, אבינועם בן טובה עטל. אלי גרבי ובני משפחתו. נתנאל בן איווט. ויקטור חי גרבי ובני משפחתו מאור בן טרית אפרת. משפחת שמעוניוב. להצלחת עדיאל עקיבא בן אפרת רחל לרפואת- עיילאי חיים בן אסתי, מרים בת שרה. דניאל אבנר בן כרמית. זבולון בן מרים. יעקב בן מרי. לעילוי נשמת- דוד בן עליה, דוד בן שרה. רפאל בן שושנה. איתן זלמן בן רבקה. גילה בת רבקה. גילה בת רבקה. רבקה בת יזכר. פאני בת דוב. עקיבא בן אליהו הכהן. עמרי בן אסתי ז"ל, הרב בנימין יהושע זילבר בן שרה זצ"ל, שרה בת פורטונה, איתי ז"ל בן שושנה, טובה בת פורטונה ז"ל, יוסף איר חיים בן נינה.

כבוד הדדי

ביתנו החדש

הרה"ג אבנר קאווס שליט"א

אמרו חז"ל: 'איזהו מכובד - המכבד את הבריות'. כדי לקבל כבוד צריך קודם כל לתת כבוד. לנתינת כבוד יש מספר אופנים:

א. לכבד את הזולת בדיבור ובמעשה. לצערנו, קורה שההורים בינם לבין עצמם, לא מכבדים אחד את השני כראוי, ולפעמים גם מזלזלים. הדבר חמור שבעתיים כאשר זה נעשה ליד הילדים. וממילא הדרישה מהילדים לכבד אותנו ההורים לא תקפה בכלל ולא עושה עליהם שום רושם, שהרי: 'אם באחים נפלה שלהבת, מה יעשו איזובי קיר?'. לאור זאת עלינו ההורים לדבר בכבוד אחד אל השני, ולהפגין סבלנות וסובלנות.

ב. סבלנות - כשאחד מבני הזוג מדבר, לא לקטוע אותו באמצע, אלא להקשיב לו עד שיסיים את דבריו ורק אז לענות. סובלנות - לדעת לקבל את דעתו ומעשיו של השני גם כשאנחנו מוצאים חן בעיני. זאת ועוד, להיזהר לא להכפיש אחד את השני בכלל. כלומר, לא לגנות את אופיו, תכונותיו או לומר לו שהכל התחיל מהמשפחה שלו.

ג. מחמאות - חשוב מאד שההורים יחמיאו אחד לשני ויאמרו דברי הערכה בקול רם כדי שהילדים ישמעו את הדברים ויחזקו את ההורים. למשל, בליל שבת לפני אמירת 'אשת חיל', יאמר האבא לכל הילדים: הגיע הזמן שנאמר לאמא תודה על כל הטוב והיחס שקיבלנו ממנה במשך השבוע. ואחר כך כולם ישירו ביחד את השיר 'אשת חיל' שהוא שיר הלל והודיה לאשה.

ד. המחשה - כשמכבדים זה את זה, ראוי להמחיש את הדבר. למשל, כשהאבא חוזר הביתה, האמא תתייחס אליו, תתעניין בו ותשאל אותו איך הוא מרגיש ותדאג לו לכל צרכיו. לעומתה, אם האבא רואה שהאמא קורסת תחת לחץ המטלות בבית, לא יעמוד מנגד, אלא יאמר לה בקול רם: תשבי לנוח קצת, אני אמשוך את מה שהתחלת. מעשים כאלו גורמים לילדים לא רק לכבד אותנו ההורים, אלא גם להעתיק הנהגות אלו לביתם כשהם יתחתנו.

דיני מי אחרונים

הלכה למעשה

הראשל"צ הרה"ג יצחק יוסף שליט"א

א. מים אחרונים חובה. ואף בזמן הזה שאין מלח סדומית מצויה בינינו, יש חיוב ליטול ידיו מים אחרונים. ובפרט מי שידיו מלוכלכות. ושלא כאותם שמקילין בזה.

ב. אף הנשים חייבות במים אחרונים. ואף שיש שכתבו להקל בזה, העיקר להלכה להנהיג גם את הנשים והבנות שתטולנה ידיהן מים אחרונים. וטוב לחנך את בניו ובנותיו הקטנים שהגיעו לחינוך ליטול ידיהם מים אחרונים.

ג. מי ששכח ליטול ידיו מים אחרונים קודם ברכת המזון, ונוכר באמצע ברכת המזון, אם ידיו מלוכלכות משיירי המזון, יטול ידיו במקום שנזכר, באין אומר ודברים. ואם ידיו נקיות, יטול לאחר ברכת המזון.

ד. מים אחרונים אין נוטלים על גבי קרקע אלא לתוך כלי, מפני רוח רעה ששורה עליהם. אך אין צריך שיהיה כלי ממש, ולכן מותר ליטול מים אחרונים לתוך קערות מטבח הנקובות, הנקראות "כיוור".

ה. הנוסע בספינה מותר ליטול ידיו מים אחרונים לתוך הנהר או לתוך הים. **ו.** מה שיש נוהגים ליטול ידיהם מים אחרונים בתוך צלחת אחת מן הצלחות שאכלו מהם, אין לחוש בזה משום רוח רעה, ומותר להשתמש בכלי זה לאחר הדחתו יפה. ומותר לשפוך אחר כך את המים האחרונים שבצלחת אף במקום עוברים ושבים.

ז. הנוהגים ליטול מים אחרונים על ידי הכנסת ידיהם לקערה עם מים, יש להם על מה שיסמוכו. **ח.** יש שנוטלים מים אחרונים מתחת לשלחן, ויש להם על מה שיסמוכו, מאחר שאין בני אדם עוברים שם. ואף שלפעמים מסלקים השלחן, מכל מקום המים יתנגבו ביני וביני.

ט. אין צריך ליטול אלא עד הפרק שני של האצבעות. ויש נוהגים על פי הסוד ליטול עד סוף האצבעות, דהיינו עד כף היד, וכן עיקר לכתחלה, בפרט אם ידיו מלוכלכות. ואין צריך ליטול אלא פעם אחת. ואין צריך ליטול דוקא מתוך כלי.

י. אף שמעיקר הדין אין צריך לנגב הידים, מכל מקום טוב ונכון לנגבם. לכתחלה ראוי שלא לנגב את ידיו בבגדיו, דשמא גם בניגוב ידיו מנטילה הדבר קשה לשכחה.

עם ר' עמי מימון

חידודין

שאלה: איך יתכן בן זכר שנולד בלידה רגילה בריא ושלם ובכל זאת ימולו אותו ביום הראשון ולא ביום השמיני?

תשובה: יליד בית נאמרו בו ב' פסוקים, בראשון נאמר סתם: המול ימול ליד ביתך ומקנת כסףך, ומשמע ביום הראשון, ובפסוק השני נאמר: ובן שמונת ימים ימול לכם כל זכר לדורותיכם יליד בית וכו'... ולמדו חז"ל דכשקנה את השפחה לוולדות או על מנת שלא להטבילה, כיון דלא דמיא לישראל, מלים אותו ביום הראשון (שבת קל"ה ע"ב).

מזמינים עוד היום את הספרים שישינו לכם את החיים לטובה!
חייגו והזמינו: 03-9091313
 חדש! ניתן להזמין דרך האתר | WWW.KARVENU.CO.IL

הספרים שישינו לכם את החיים!

"בצאת הספר רצך כחוקי אני לא מתאבל"

"בצאת הספר ציונות צולא, בני חצי בתשובה"

בצאת הספר ולב ורפא לו, בבנותי לאני חי בטעות"

"א' גרוייסע מציאה"

אבות: "כל שרוח הבריות נוחה הימנו, רוח המקום נוחה הימנו" כלומר, כל מי שאהוב למטה על הבריות- מכבד אותם, אזי הוא אהוב גם למעלה. [אבות פרק ג, י].

אתה לא כזה רשע! יכול להיות שמישהו מהצד מסתכל עליך ואומר: "הלוואי והייתי כמוהו, איזה צדיק, איזה תפילה, איזה "שטייגען"! הוא לא יודע מה אתה מרגיש, את זה שאתה עוד רגע מתפוצץ ובא לך לזרוק הכל... אז תקשיב לסובבים אותך, יש כאלה שכן יודעים לתת מחמאות... תדאג ללקט ולחפש אותם כמו פטריות אחרי הגשם ותופתע לגלות שאתה מתפלל בדבקות, לומד בחדווה ובעל לתפארת, אתה ממש א' גרוייסע מציאה!

"אני לא כזה צדיק!" האם מותר לי לתפוס מעצמי שאני משהו מיוחד? הרי אני בקושי סוחב את עצמי לשיעור תורה, בקושי קם לתפילה, מידת הקנאה שלי מרקיעת שחקים וכבר מזמן שכחתי לתת מחמאות לאשתי...

המציאות היא הרבה יותר עמוקה, לנו קשה להבין זאת במיוחד כשאנו מודדים את עצמנו, איך אנחנו מתנהגים בתוך החברה ומשווים את עצמנו לעומת אחרים. אנו צריכים להיות פחות קשים עם עצמנו, יש דברים ששכלנו מוגבל בכדי להבין ואנחנו סובלים מחסרון בהכרת האמת ומאחר שהבנת המציאות שלנו לא שלימה יש אצלנו סתירה בין אמת ושקר.

כדאי לשמוע מהסובבים אותנו מה הם חושבים עלינו, כמו שכתוב במסכת

הרה"ג אליהו חי אביטן שליט"א

באילו מקרים אסור לעבור בין שתי נשים? ומתי אפשר?

אין שום איסור לעבור בין שתי נשים כשהן יושבות באוטובוס, או כשהן מהלכות ברחובה של עיר, ולא כשהן עומדות. סוף דבר הכל נשמע שלעבור בין שתי נשים כשהם יושבות באוטובוס אין שום איסור בדבר או כשהם מהלכות ברחובה של עיר ולא שהם עומדות גם זה לא אסור. כמו כן למדנו שהעובר בין שתי נשים מכניס עצמו לסכנה וגם משכח תלמדו והעושה כן במזיד מותר לקוראו עבריין היות ועבר על דברי חז"ל כדאיתא בשבת (דף מ ע"א) ושכ"כ בשו"ת שלמת חיים [סימן תתסה] והוא הדין לאשה שאסורה לעבור בין שתי גברים כי מכניסה אותם לסכנה גדולה וגם לשכחה כל האיסור היינו כשעובר תוך ארבע אמות היינו שתי מטר אולם עם הם רחוקות אחת מהשניה אין שום איסור לעבור ביניהם זאת ועוד אף שיש מקלים לעבור בנשים רווקות שעדין לא נישאו אולם הרבה חולקים ע"ז וראוי להחמיר אלא שאצל קטנות אין שום מקום להחמיר וכן העובר בין שתי אחיותיו או בנותיו או בין אשתו ובתו יש לו על מה לסמוך כנזכר בספר שיח השדה וספר זכר עשה עמוד שעה ועוד. ומכן תשובה מוצאת למה שהסתפק בשו"ת רבבות אפרים ח"ג (סימן תקכ"ה) מה יהיה הדין באלו שיש להם שתי נשים כגון מה שמצוי אצל התימנים אם שייך להם דין זה שלא לעבור בין שתי נשותיו ע"ש. אולם לע"ד יש מקום להקל בזה כפי אותם אחרונים שהבאתי למעלה תלמד גם לעניין זה שכתבו שאשתו כגופו חשיבה ע"כ. וכן מי שאין לו אפשרות וחייב לעבור בין שתי נשים כמצוי ברחובות העיר שלנו אז יעשה כנזכר יחזיק דבר מה ביד וזה מועיל ואם אין לו מה לאחוז אז לחזיק בפאות שלו אם יש לו או בכנף מעילו או בפלפון שלו וכל כיוצ"ב חשיב הפסק וכפי שהבאתי מהרב פסקי תשובה (סימן רו) ובספר רשפי אש השלם (אות רלד) וכ"כ בלב אליהו לאפיאן שם ובסגולות ישראל [מערכת נ אות כח] ע"ש. ובספר שמירת הגוף והנפש (סו"ס קיא) ע"ש.

זקוקים לישועה? זיווג? רפואה? פרנסה? עכשיו יש לכם את ההזדמנות! תיקון פדיון הנפש המסוגל לכל הישועות הנערך על ידי מו"ר הרה"ג רפאל זר שליט"א

פדיון נפש. אחייני סיפר לי גם על בניית בניין הישיבה ואמרתי לרב שאני מוכנה גם לקחת חלק בבניין רק שיתפללו כמה שאפשר לרפואתי. כעבור חודש הגיעו תוצאות הבדיקות אודות הגידול ולמרות השערותיהם של הרופאים בשל הרקע הרפואי שלי מצאו וראו שהפעם זה לא גידול סרטני מסוכן. ואני מאוד מתרגשת ורוצה להודות לכבוד הרב מקרב לב כי אני בטוחה שהשותפות שלי בישיבה הצילה את חיי.

מעולם לא היה לי כל קשר לרבנים. עד לפני חודש וחצי כאשר מצאו בפעם השניה שיש לי גידול גדול. הרגשתי שחרב עלי עולמי, כבר עברתי פעם אחת את המחלה הנוראה הזאת שהטישה אותי נפשית ופיזית, ולא יכלתי להכיל את זה שזה חזר. זה היה כמו חלום בלהות בשבילי ובשביל בני משפחתי. בן אחותי הוא הדתי היחיד במשפחה והוא תלמיד של הרב רפאל זר. ביקשתי ממנו לדבר עם הרב על המצב. הרב רפאל הרגיע אותי והמליץ לעשות